

ПРИМЕДБА О ЈЕДНОМ ПОСТУПКУ ЗБИРЉИВОСТИ FOURIER-ОВИХ РЕДОВА

М. Томић (Београд)

1. Нека је $s_n(x)$ n -ти парцијални збир Fourier-овог реда непрекидне функције $f(x)$ периоде 2π . Један став Рогозинског [1] тврди да

$$\frac{1}{2} \{s_n(x + \alpha_n) + s_n(x - \alpha_n)\} \rightarrow f(x), \quad n \rightarrow \infty, \quad (1)$$

униформно по x ако је $\alpha_n = \pi k / (2n + 1)$, где је k утврђен непаран цео број. Из доказа непосредно следи да став важи и ако $k = k(n)$ варира са n под условом да $k(n)$ остаје непарно и ограничено. А. Ф. Тиман ([2], теорема 1, стр. 85) је показао да низ реалних бројева α_n ($|\alpha_n| \leq \pi$) задовољава (1) униформно по x за сваку непрекидну функцију $f(x)$ периоде 2π , тада и само тада ако је

$$\alpha_n = \frac{\pi k(n)}{2n + 1} + O\left(\frac{1}{n \lg n}\right), \quad (2)$$

где је $k(n)$ непаран и ограничен број.

Овде ћемо показати да се познајући модул непрекидности $\omega(t)$ функције $f(x)$ дефинисан са

$$\omega(t) = \sup_{|x_1 - x_2| \leq t} |f(x_2) - f(x_1)|, \quad x_1, x_2 \in [0, 2\pi], \quad (3)$$

услов (2) може проширити на следећи начин: да би низ реалних бројева α_n ($|\alpha_n| \leq \pi$) задовољавао (1) униформно по x за сваку непрекидну периодичну функцију $f(x)$ чији је модул непрекидности $\omega(t)$, довољно је да буде

$$\alpha_n = \frac{\pi k(n)}{2n + 1} + \frac{1}{n \lg n} o\left(\frac{1}{\omega(1/n)}\right), \quad (4)$$

где је $k(n)$ непаран и ограничен број.

2. Нека је

$$\frac{a_0}{2} + \sum_{k=1}^{\infty} (a_k \cos kx + b_k \sin kx)$$

Fourier-ов ред функције $f(x)$ L -интеграбилне у размаку $(0, 2\pi)$. Ако

$$\frac{\lambda_0^n a_0}{2} + \sum_{k=1}^n \lambda_k^n (a_k \cos kx + b_k \sin kx) \rightarrow f(x), \quad n \rightarrow \infty$$

униформно по $x \in [0, 2\pi]$, тада кажемо да је Fourier-ов ред функције $f(x)$ збирљив (Δ) поступком збирљивости.

За низ бројева $\{\lambda_v^n\}$ кажемо да је *квазиконвексан* униформно по n ако је

$$\sum_{v=0}^n (v+1) |\Delta^2 \lambda_v^n| \leq H, \quad \text{где је } \Delta^2 \lambda_v^n = \lambda_v^n - 2\lambda_{v+1}^n + \lambda_{v+2}^n$$

и где константа H не зависи од n .

Доказ тврђења из претходне тачке заснива се на следећем ставу чији је доказ скициран у нашем раду [3] (§ 4, став 4):

Ако је низ $\{\lambda_k^n\}$ квазиконвексан униформно по n и

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \lambda_k^n = 1, \quad k = 0, 1, 2, \dots,$$

$$\lambda_n^n \lg n \omega\left(\frac{1}{n}\right) = o(1), \quad n \rightarrow \infty,$$

тада је Fourier-ов ред непрекидне и периодичне функције $f(x)$ у размаку $[0, 2\pi]$ са модулом непрекидности $\omega(t)$ збирљив (Δ) поступком збирљивости.

Наиме, из (1) следи да је

$$\begin{aligned} x_n(\xi) &= \frac{1}{2} \{s_n(\xi + \alpha_n) + s_n(\xi - \alpha_n)\} = \\ &= \frac{\lambda_0^n a_0}{2} + \sum_{k=1}^n \lambda_k^n (a_k \cos k\xi + b_k \sin k\xi), \end{aligned}$$

где је

$$\lambda_k^n = \cos k\alpha_n, \quad k = 0, 1, 2, \dots$$

Остало је још да покажемо да низ λ_k^n , $k = 0, 1, 2, \dots$ задовољава услове претходног става.

Због (4) имамо

$$|\Delta \cos k \alpha_n| \leq \alpha_n = O\left(\frac{1}{n}\right), \quad (5)$$

$$|\Delta^2 \cos k \alpha_n| \leq \alpha_n^2 = O\left(\frac{1}{n^2}\right). \quad (6)$$

Из ове последње неједначине непосредно следи да је низ $\{\lambda_k^n\}$ квазиконвексан униформно по n . За утврђено k је према (4) очевидно

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \lambda_k^n = 1, \quad k = 0, 1, 2, \dots$$

Најзад је

$$\begin{aligned} \lambda_n^n &= \cos \left\{ n \left[\frac{k(n)\pi}{2n+1} + \frac{1}{n \lg n} o\left(\frac{1}{\omega(1/n)}\right) \right] \right\} = \\ &= o\left(\frac{1}{\lg n \omega(1/n)}\right), \quad n \rightarrow \infty, \end{aligned}$$

јер је $k(n)$ непарно и ограничено.

Према томе на основу претходног става

$$\chi_n(\xi) \rightarrow f(\xi), \quad n \rightarrow \infty$$

униформно по $\xi \in [0, 2\pi]$. Тиме је тврђење из тачке 1 доказано.

3. Доказ сјава. Ако ставимо

$$a_0(\xi) = \frac{a_0}{2}$$

$$a_k(\xi) = a_k \cos k \xi + b_k \sin k \xi,$$

тада је

$$\begin{aligned} \chi_n(\xi) &= \sum_{k=0}^n \lambda_k^n a_k(\xi) = \\ &= \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(\xi+t) K_n(t) dt, \quad (7) \end{aligned}$$

где је

$$K_n(t) = \frac{\lambda_0^n}{2} + \sum_{k=1}^n \lambda_k^n \cos kt.$$

Као што смо навели у нашем раду [3] свакој непрекидној периодичној функцији $f(x)$ чији је модул непрекидности $\omega(t)$ одговара увек један тригонометриски полином $T_n(x)$ реда $m = [n/2]$ (Јасксон-ов полином) и једна константа C тако да је

$$|f(x) - T_n(x)| \leq C \omega\left(\frac{1}{n}\right) \quad (8)$$

за све x .

Тада се (7) може написати у облику

$$\begin{aligned} x_n(\xi) &= \\ &= \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} T_n(\xi+t) K_n(t) dt + \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} \{f(\xi+t) - T_n(\xi+t)\} K_n(t) dt = \\ &= A_n(\xi) + B_n(\xi). \end{aligned} \quad (9)$$

Двострука Абеј-ова трансформација суме $K_n(t)$ даје

$$\begin{aligned} K_n(t) &= \sum_{\nu=0}^{n-2} \frac{\Delta^2 \lambda_\nu^n}{2} \left(\frac{\sin(\nu+1)t/2}{\sin t/2} \right)^2 + \frac{\lambda_n^n}{2} \frac{\sin(n+1/2)t}{\sin t/2} + \\ &+ \frac{\Delta \lambda_{n-1}^n}{2} \left(\frac{\sin nt/2}{\sin t/2} \right)^2 \end{aligned}$$

па је

$$\begin{aligned} \int_0^{2\pi} |K_n(t)| dt &\leq \sum_{\nu=0}^n \frac{|\Delta^2 \lambda_\nu^n|}{2} \int_0^{2\pi} \left(\frac{\sin(\nu+1)t/2}{\sin t/2} \right)^2 dt + \\ &+ \frac{|\lambda_n^n|}{2} \int_0^{2\pi} \left| \frac{\sin(n+1/2)t}{\sin t/2} \right| dt + \frac{|\Delta \lambda_{n-1}^n|}{2} \int_0^{2\pi} \left(\frac{\sin nt/2}{\sin t/2} \right)^2 dt. \end{aligned}$$

Познате вредности Фејџ-овог интеграла и Lebesgue-ове константе своде ову последњу неједначину на

$$\int_0^{2\pi} |K_n(t)| dt \leq \pi \sum_{\nu=0}^n (\nu+1) |\Delta^2 \lambda_\nu^n| + M |\lambda_n^n| \lg n + \pi n |\Delta \lambda_{n-1}^n|. \quad (10)$$

Како је $\lambda_n^n \omega(1/n) \lg n = o(1)$, $n \rightarrow \infty$, то из (10) следи да је

$$\int_0^{2\pi} |K_n(t)| dt = o\left(\frac{1}{\omega(1/n)}\right), \quad n \rightarrow \infty. \quad (11)$$

Према (8) и (9) је

$$|B_n(\xi)| \leq \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} |f(\xi+t) - T_n(\xi+t)| |K_n(t)| dt \leq \\ \leq \frac{C}{\pi} \omega\left(\frac{1}{n}\right) \int_0^{2\pi} |K_n(t)| dt,$$

а одавде с обзиром на (11) следи да

$$B_n(\xi) \rightarrow 0, \quad n \rightarrow \infty$$

униформно по ξ .

Остаје нам да покажемо да $A_n(\xi)$ конвергира ка $f(\xi)$. Како је ([4] стр. 319)

$$T_n(\xi) = \sum_{k=0}^n D\left(\frac{k}{m}\right) \alpha_k(\xi),$$

где је $m = [n/2]$ и

$$D(x) = \begin{cases} 1 - \frac{3}{2}x^2 + \frac{3}{4}x^3, & 0 \leq x \leq 1, \\ \frac{1}{4}(2-x)^3, & 1 \leq x \leq 2, \\ 0, & x > 2, \end{cases} \quad (12)$$

то из

$$A_n(\xi) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} T_n(\xi+t) K_n(t) dt,$$

с обзиром да је $K_n(t)$ косинусни полином, n -тог реда, следи да је

$$A_n(\xi) = \sum_{k=0}^n \lambda_k^n D\left(\frac{k}{m}\right) a_k(\xi).$$

Нека је даље

$$s_n(\xi) = \sum_{k=0}^n a_k(\xi)$$

и

$$\sigma_n(\xi) = \frac{1}{n+1} \sum_{k=0}^n s_k(\xi).$$

На основу познатог Fejér-овог става, низ аритметичких средина делимичних збирова Fourier-овог реда непрекидне функције $f(x)$ конвергира равномерно ка $f(x)$ кад $n \rightarrow \infty$.

Како је

$$a_k(\xi) = \Delta^2 \{(k-1) \sigma_{k-2}(\xi)\}$$

то је

$$\begin{aligned} A_n(\xi) &= \sum_{\nu=0}^n \lambda_{\nu}^n D\left(\frac{\nu}{m}\right) \Delta^2 \{(\nu-1) \sigma_{\nu-2}(\xi)\} = \\ &= \sum_{\nu=0}^n (\nu+1) \Delta^2 \left\{ \lambda_{\nu}^n D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right\} \sigma_{\nu}(\xi). \end{aligned}$$

тј.

$$A_n(\xi) = \sum_{\nu=0}^{\infty} t_{n\nu} \sigma_{\nu}(\xi)$$

где је

$$t_{n\nu} = \begin{cases} (\nu+1) \Delta^2 \left\{ \lambda_{\nu}^n D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right\}, & \nu \leq n, \\ 0, & \nu > n. \end{cases}$$

Остало је према томе да покажемо да је матрицом $\|t_{n\nu}\|$ дефинисан један регуларан поступак збирљивости, односно да су задовољени услови познатог Toeplitz—Schur-овог става:

1° Из (12) следи да је

$$\left| D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right| \leq 1, \quad (\nu+1) \left| \Delta D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right| \leq A, \quad \left| \Delta^2 D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right| \leq \frac{B}{n^2},$$

па је

$$\begin{aligned} \sum_{\nu=0}^{\infty} |t_{n\nu}| &= \sum_{\nu=0}^n (\nu+1) \left| \Delta^2 \left\{ \lambda_{\nu}^n D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right\} \right| = \\ &= \sum_{\nu=0}^n \left| \left\{ (\nu+1) D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right\} \Delta^2 \lambda_{\nu}^n + 2(\nu+1) \Delta \lambda_{\nu+1}^n \Delta D\left(\frac{\nu}{m}\right) + \right. \\ &\quad \left. + (\nu+1) \lambda_{\nu+2}^n \Delta^2 D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right| \leq \\ &\leq \sum_{\nu=0}^n (\nu+1) \left| \Delta^2 \lambda_{\nu}^n \right| + 2A \sum_{\nu=0}^n \left| \Delta \lambda_{\nu+1}^n \right| + \frac{HB}{n^2} \sum_{\nu=0}^n (\nu+1) \left| \lambda_{\nu+2}^n \right| \leq M. \end{aligned}$$

2° Из

$$|t_{nv}| \leq (\nu + 1) (|\lambda_\nu^n - 1| + 2|\lambda_{\nu+1}^n - 1| + |\lambda_{\nu+2}^n - 1|) + \\ + 2A (|\lambda_\nu^n - 1| + |\lambda_{\nu+1}^n - 1|) + (\nu + 1) \frac{NB}{n^2}$$

и чињенице да $\lambda_\nu^n \rightarrow 1$, $n \rightarrow \infty$, $\nu = 0, 1, 2, \dots$ следи да је

$$\lim_{n \rightarrow \infty} t_{nv} = 0, \quad \nu = 0, 1, 2, \dots$$

3° Како је

$$\sum_{\nu=0}^{\infty} t_{n\nu} = \sum_{\nu=0}^n (\nu + 1) \Delta^2 \left\{ \lambda_\nu^n D \left(\frac{\nu}{m} \right) \right\} = \lambda_0^n D(0)$$

то је коначно

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \sum_{\nu=0}^{\infty} t_{n\nu} = 1.$$

ЛИТЕРАТУРА

- [1] W. W. Rogosinski, Über die Abschnitte trigonometrischer Reihen. *Mat. Ann.* 95 (1925) стр. 110—134.
- [2] A. F. Timan, On some methods of summation of Fourier series. *Izvestiya Akad. Nauk SSSR. Ser. Mat.* 14 (1950) стр. 85—94 (на руском).
- [3] M. Tomić, Sur les facteurs de convergence des séries de Fourier des fonctions continues. *Publ. Mat. Inst. Beograd*, T. VIII. стр. 23—32 (1955).
- [4] Н. И. Ахиезер, Лекции по теории аппроксимации, Москва—Ленинград, 1947.

Résumé

REMARQUE SUR UN PROCÉDÉ DE SOMMATION DES SÉRIES DE FOURIER

M. Tomić (Beograd)

A. F. Timan [2] a montré que (2) représente la condition nécessaire et suffisante pour qu'on ait (1) uniformément pour chaque fonction continue et périodique $f(x)$ (à période 2π), $k(n)$ étant un nombre impair mais borné. En connaissant le module de continuité $\omega(t)$ de $f(x)$ (défini par la formule (3)), l'auteur a déduit que la condition (4) est suffisante pour assurer la convergence uniforme dans (1). Dans la formule (4), $k(n)$ désigne un nombre impair et borné. Ce résultat découle immédiatement de notre théorème 4 ([3], p. 25) c. à. d. du théorème

Soit $\{\lambda_\nu^n\}$ une suite quasi-convexe par rapport à n c. à. d.

$$1^\circ \quad \sum_{\nu=0}^n (\nu+1) |\Delta^2 \lambda_\nu^n| < H,$$

où H est indépendant de n ,

$$2^\circ \quad \lim \lambda_k^n = 1, \quad k=0, 1, 2, \dots$$

$$3^\circ \quad \lambda_n^n \lg n \omega\left(\frac{1}{n}\right) = o(1).$$

Dans ce cas le procédé de sommation $\{\lambda_\nu^n\}$ somme la série de Fourier de toute fonction $f(x)$, continue et périodique à période 2π , dont le module de continuité est $\omega(t)$.

Dans [3] nous avons esquissé une démonstration, ici nous donnons une démonstration complète.

Nous partons de

$$\begin{aligned} x_n(\xi) &= \frac{\lambda_0^n a_0}{2} + \sum_{k=1}^n \lambda_k^n (a_k \cos k\xi + b_k \sin k\xi) = \\ &= \sum_{k=0}^n \lambda_k^n \alpha_k(\xi) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} f(\xi+t) K_n(t) dt, \end{aligned} \quad (7)$$

avec

$$K_n(t) = \frac{\lambda_0^n}{2} + \sum_{k=1}^n \lambda_k^n \cos kt.$$

Soit à présent $T_n(x)$ le polynôme trigonométrique de Jackson d'ordre $m=[n, 2]$ de la fonction $f(x)$ continue et périodique à période 2π . On a alors pour tout x

$$|f(x) - T_n(x)| < C \omega\left(\frac{1}{n}\right). \quad (8)$$

Ceci posé, on peut écrire (7) sous la forme

$$\begin{aligned} \lambda_n(\xi) &= \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} T_n(\xi+t) K_n(t) dt + \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} \{f(\xi+t) - T_n(\xi+t)\} K_n(t) dt \\ &= A_n(\xi) + B_n(\xi). \end{aligned} \quad (9)$$

De (8) résulte

$$|B_n(\xi)| \leq \frac{C}{\pi} \omega\left(\frac{1}{n}\right) \int_0^{2\pi} |K_n(t)| dt.$$

Une double sommation par partie montre d'après 1° et 8° que $B_n(\xi) \rightarrow 0$, $n \rightarrow \infty$.

Pour montrer que $A_n(\xi) \rightarrow f(\xi)$, nous remarquons d'abord ([4], p. 319), que $T_n(\xi)$ prend la forme

$$T_n(\xi) = \sum_{k=0}^n D\left(\frac{k}{m}\right) \alpha_k(\xi),$$

avec $m = [n/2]$ et

$$D(x) = \begin{cases} 1 - \frac{3}{2}x^2 + \frac{3}{4}x^3, & 0 \leq x \leq 1 \\ \frac{1}{4}(2-x)^3, & 1 \leq x \leq 2 \\ 0, & x > 2. \end{cases}$$

De

$$A_n(\xi) = \frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} T_n(\xi+t) K_n(t) dt$$

résulte

$$A_n(\xi) = \sum_{k=0}^n \lambda_k^n D\left(\frac{k}{m}\right) \alpha_k(\xi).$$

Une double sommation par partie donne

$$A_n(\xi) = \sum_{\nu=0}^{\infty} t_{n\nu} \sigma_{\nu}(\xi),$$

avec

$$t_{n\nu} = (\nu+1) \Delta^2 \left\{ \lambda_{\nu}^n D\left(\frac{\nu}{m}\right) \right\}, \quad \nu \leq n, \quad t_{n\nu} = 0, \quad \nu > n,$$

où nous avons désigné par $\sigma_{\nu}(\xi)$ les sommes de Fejér de fonction continue $f(x)$.

Du fait que la suite $\lambda_{\nu}^n D\left(\frac{\nu}{m}\right)$ comme le produit de deux suites quasi-convexes est lui aussi quasi-convexe, il résulte que le procédé défini par $\{t_{n\nu}\}$ satisfait aux conditions de Toeplitz-Schur, c. à d. que

$$A_n(\xi) \rightarrow f(\xi), \quad n \rightarrow \infty.$$